

Acció Feminista seguim reivindicant l'avortament legal, segur i gratuït i recordem al Govern i al Consell General que despenalitzar-lo sense cobertura sanitària és seguir penalitzant l'avortament.

No són solucions “dogmàtiques ni maximalistes”, com les ha titllat el cap de Govern, Xavier Espot. Recordem al Govern d'Andorra que **el dret a decidir sobre el propi cos i, per tant, a decidir quan i com es vol accedir a la interrupció voluntària de l'embaràs, és un dels pilars fonamentals que travessen els drets sexuals i reproductius de les dones i els drets humans;** uns drets que han de garantir la sobirania corporal i l'autonomia de les dones i de totes les persones, sense cap discriminació, per prendre les seves pròpies decisions en tot el que correspongui a la seva sexualitat, inclosa la reproducció. **Llibertat i no-discriminació són dos principis que ni es compleixen ara a Andorra, ni es compliran si es despenalitza l'avortament sense reembossament econòmic.**

Des d'ara en endavant, AFdA **utilitzarem simbòlicament la ruda per denunciar que Andorra segueix sent, no un estat conservador, sinó un estat arcaic.** La ruda és la planta que les dones han utilitzat al llarg dels segles per interrompre embarassos; una pràctica que posava en risc la seva pròpia vida. La ruda representa allò que ens fan amagar, que no té garanties, que és antic i sobretot perillós per a les dones. La ruda com a símbol d'allò atàvic, vinculat a costums ancestrals, que malauradament seguiria sent l'única opció que ofereix Andorra perquè les dones siguin sobiranes del seu cos, i que **representa la falta de drets en un marc que no té res a veure amb la idea d'estat progressista que es vol projectar. "Qui té ruda Déu l'ajuda"** és la dita associada a la planta, i nosaltres ens n'apropriem per denunciar aquest estat antic que sembla voler oferir-nos només aquesta solució, aquesta sí, dogmàtica i maximalista.

Per aquest motiu, hem fet arribar a la porta de les institucions responsables de legalitzar l'avortament al país una planta de ruda per cada una de les dones que han hagut de marxar d'Andorra per exercir els seus drets sexuals i reproductius; **117 plantes que representen el nombre total de dones d'Andorra que van avortar a Catalunya el 2021,** segons les darreres dades publicades.

Avui, Dia d'acció global per un avortament legal i segur, Acció Feminista subscriu, una vegada més, la demanda ja present al nostre manifest fundacional del setembre del 2018: **la despenalització de l'avortament per terminis de manera lliure i la seva legalització**. Recordem que l'avortament legal, segur i gratuït és el que respon al dret fonamental de les dones. Al cap de Govern d'Andorra, Sr. Xavier Espot, que titlla la legalització de l'avortament de solucions “dogmàtiques i maximalistes” i diu que les dones **“segurament prefereixen avortar fora d'Andorra”, li recordem que el cos de les dones ens pertany només a les dones i, per tant, hem de ser nosaltres les úniques amb dret a decidir sobre la nostra llibertat sexual i reproductiva, així com on volem exercir-la.**

La Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona, a l'article 16, estableix el dret de les dones a decidir de manera lliure i responsable sobre la seva maternitat i el dret a accedir a la informació i a l'educació que els permetin exercir aquests drets. El comitè que en vigila el compliment (Comitè CEDAW) assenyala que els Estats tenen l'obligació de respectar, protegir i garantir els drets a la salut sexual i reproductiva, a través de recursos que han d'estar disponibles, ser accessibles físicament i econòmicament, i complir tots els estàndards de qualitat.

Així doncs, exigim la legalització en territori andorrà i insistim que despenalitzar i no reembossar la interrupció voluntària no canvia res a la pràctica i segueix representant una vulneració d'aquest dret fonamental. Restriccions vol dir barreres, i les barreres no respecten el principi de no-discriminació. **No ens conformem amb el “reembossament per a les persones que pateixen dificultats econòmiques” que ofereix el Sr. Espot. Ho hem dit i ho tornarem a repetir: “no volem ajudes, volem drets”.**

Si no hi ha reembossament, no és que no es compleixin els “anhels de les dones del país al 100%”, és que no es compleixen. **No volem “solucions alternatives i imaginatives”, volem el nostre dret fonamental, amb la cobertura sanitària corresponent**, que cada una de nosaltres paga mensualment al servei de sanitat pública del país.

Un dret fonamental que hem volgut sempre i el seguim volent ja, per tal d'evitar més situacions dramàtiques. No volem escoltar més que “cal tranquil·litat” i que va per llarg, que encara cal més temps. El ministre de relacions institucionals, Ladislau Baró, en ser preguntat per si quedarà resolt aquesta legislatura, respon: “els temes mai queden resolts definitivament”.

Pel que fa a l'acompanyament de les dones, **ho hem dit i ho tornarem a dir: no volem més pedaços que no solucionen els problemes reals. Cal un centre que tracti de manera global i integrada la nostra salut sexual i reproductiva.**

Molt soroll, però estem al 2023 i res no canvia. Les dones es troben desprotegides al nostre país. Ni més temps ni més barreres. Prou solucions arcaiques. Prou ruda!